

L'Audiència Nacional confirma que no jutjarà per assassinat els autors del 17-A

El tribunal obre judici oral contra els tres processats i no descarta jutjar-los per intent d'assassinat per la preparació dels explosius a Alcanar

Un dels autors de l'atemptat del 17-A a Barcelona i Cambrils | EFE

L'Audiència Nacional ha acordat l'obertura de judici oral contra Mohamed Houli Chemal, Driss Oukabir i Said Ben Iazza, els tres presumptes membres de la cèl·lula que va atemptar a Barcelona i Cambrils el 17 i 18 d'agost del 2017. En la interlocutòria, la sala penal confirma la finalització del sumari pels delictes que va incloure el jutge instructor en el seu escrit de processament: integració en organització terrorista, fabricació, tinença i dipòsit d'explosius, i delictes d'estralls en grau de temptativa. Tot això sense limitar que les acusacions puguin acusar-los d'estralls terroristes consumats i assassinats en temptativa o lesions de caràcter terrorista per l'acumulació d'explosius a Alcanar per preparar assassinats encara més massius.

Diverses de les acusacions particulars i les dues populars havien sol·licitat al tribunal que ordenés al jutge instructor l'ampliació de la imputació als tres membres de la cèl·lula per les víctimes dels atemptats de Barcelona i de Cambrils. La sala rebutja aquest extrem i explica que quan finalitza la investigació impera el principi acusatori i s'ha de garantir la necessària imparcialitat de la sala sentenciadora. Per aquest motiu, excepte clamoroses omissions de fets imputables, "no s'ha de fer ús de la facultat d'ordenar el processament o la seva ampliació mitjançant l'atribució als processats de fets que no els van ser imputats en la interlocutòria del jutjat instructor".

A més, el tribunal recorda que en la interlocutòria de processament s'exclou expressament per

l'instructor la participació dels processats en els fets esdevinguts a Barcelona o Cambrils. Els jutges afegixen que si ordenessin processar o ampliar el processament estarien valorant, encara que provisionalment, els indicis racionals de criminalitat contra determinades persones, cosa que els faria perdre la necessària imparcialitat.

No obstant això, la sala argumenta que la prohibició d'incloure en l'escrit de conclusions fets que no han estat objecte d'imputació als processats no condueix a l'exigència d'una exactitud fàctica entre la resolució inculpatòria i l'acusació.

Per això, sempre que les qualificacions no siguin sobre fets no imputats, poden variar i comprendre possibles concursos, per la qual cosa el tribunal recull les diferents alternatives de les acusacions, entre elles les possibles conseqüències lesives, personals i materials de l'explosió del material emmagatzemat a la casa d'Alcanar que podria suposar l'existència d'un concurs de delictes com entenen diverses de les acusacions personades. En el mateix sentit, la interlocutòria explica també la possibilitat que les acusacions imputen a Said Ben Iazza per integració en banda terrorista o simple col·laboració en el seu escrit de conclusions.